

8. Artomov, I.V. (Ed) (2012). Transkordonne spivrobitnytstvo Ukrainy: stan, problemy, perspektyvy. [Cross -border cooperation of Ukraine: status, problems, prospects]. kolektyvna monohrafiia 520. [in Ukrainian].

9. Komunikatsiina stratehiia Ministerstva zakordonnykh sprav Ukrainy. [Communication Strategy of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine]. Retrieved from: <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/Stratehii/communication-strategy.pdf> [in Ukrainian].

10. Stratehiia publichnoi dyplomatii Ministerstva zakordonnykh sprav Ukrainy 2021-2025. (2021). [Public Diplomacy Strategy of the Ministry of Foreign Affairs of Ukraine 2021-2025]. Retrieved from: <https://mfa.gov.ua/storage/app/sites/1/Stratehii/public-diplomacy-strategy.pdf> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 20.11.2022

УДК 342.9

DOI: 10.36550/2522-9230-2022-13-103-108

Волченко Михайло Вікторович,

аспірант кафедри публічного та міжнародного права

ЮІ КНЕУ імені Вадима Гетьмана

e-mail: volchenko-mikhail@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0001-5588-7209>

СУБ'ЄКТИ ПУБЛІЧНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ, ЯКІ ЗДІЙСНЮЮТЬ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ ТВАРИННОГО СВІТУ

У даній статті розкрито систему суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють адміністративно-правове регулювання в сфері тваринного світу.

Автором визначено, що суб'єкти правового регулювання в сфері тваринного світу - це система державних та недержавних органів, які наділені державно-владними повноваженнями (або їм такі повноваження делеговані) та уповноважені застосовувати організаційні, економічні, правові заходи щодо охорони, використання, відновлення тваринного світу.

Державне управління та регулювання у галузі охорони, використання і відтворення тваринного світу здійснюють Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві державні адміністрації, уповноважені центральні органи виконавчої влади у галузі охорони, використання і відтворення тваринного світу, до яких належать центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері рибного господарства, інші уповноважені органи виконавчої влади відповідно до їх повноважень та органи місцевого самоврядування

Найбільша кількість суб'єктів правового регулювання тваринного світу відноситься до органів виконавчої влади: Кабінет Міністрів України; Міністерство екології та природних ресурсів України; Держана екологічна інспекція України; Державне агентство рибного господарства України, Державне агентство лісового господарства України, Державне агентство екологічних інвестицій України.

Ключові слова: природні ресурси, тваринний світ, навколишнє природне середовище, адміністративна відповідальність, адміністративне правопорушення, тварини, адміністративно-правова охорона.

Volchenko M. SUBJECTS OF PUBLIC ADMINISTRATION WHICH PERFORM ADMINISTRATIVE AND LEGAL REGULATION IN THE SPHERE OF THE ANIMAL WORLD

This article discloses the system of subjects of public administration that carry out administrative and legal regulation in the field of the animal world.

The author determined that the subjects of legal regulation in the field of the animal world are a system of state and non-state bodies that are endowed with state-authority powers (or such powers are delegated to them) and are authorized to apply organizational, economic, and legal measures for the protection, use, and restoration of the animal world.

State management and regulation in the field of protection, use and reproduction of the animal world is carried out by the Verkhovna Rada of Ukraine, the President of Ukraine, the Cabinet of Ministers of Ukraine, the Council of Ministers of the Autonomous Republic of Crimea, local state administrations, authorized central executive bodies in the field of protection, use and reproduction of the animal world, which include the central body of executive power that ensures the formation of state policy in the field of environmental protection, the central body of executive power that implements state policy in the field of environmental protection, the central body of executive power that implements state policy in the field of state supervision (control) in the field of environmental protection, rational use, reproduction and protection of natural resources, the central body of executive power implementing state policy in the field of forestry and hunting, the central body of educational authorities

implementing state policy in the field of fisheries, other authorized bodies of executive power in accordance with their powers and local self-government bodies.

The largest number of subjects of legal regulation of the animal world belongs to the bodies of the executive power: the Cabinet of Ministers of Ukraine; Ministry of Ecology and Natural Resources of Ukraine; State Environmental Inspection of Ukraine; State Agency of Fisheries of Ukraine, State Agency of Forestry of Ukraine, State Agency of Ecological Investments of Ukraine.

Key words: natural resources, animal world, natural environment, administrative responsibility, administrative offense, animals, administrative and legal protection.

Постановка проблеми. Охорона, використання, відтворення тваринного світу та підтримання екологічної рівноваги на території України є обов'язком держави, тому охорона тваринного світу, особливо в умовах бурхливого розвитку економіки, промисловості, сільського господарства, росту різноманітних матеріальних та культурних потреб суспільства, стає однією з найважливіших державних функцій. Особливого значення ця функція набуває тепер, коли Україна розвивається як самостійна держава. Адже нестабільний економічний стан країни та існуючі в законодавстві проблеми створюють передумови для нераціонального використання та виснаження природних ресурсів. Високий рівень суспільної потреби в цінних продуктах харчування, великий попит на них, зростання обсягів промислового виробництва, забруднення водойм, вирубка лісу, браконьєрство призводить до зменшення ресурсів тваринного світу, нездатності його природного відтворення.

Це вимагає від суспільства та держави створення розгалуженої та реальної діючої системи державних та недержавних органів і організацій, діяльність яких повністю або частково пов'язувалася б з охороною тваринного світу.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Значний вплив на вирішення означеної проблеми справили дослідження українських науковців, а саме: С. А. Боголюбова, М. М. Веденина, К. Д. Гасникова, А. П. Гетьман, А. К. Голиченкова, О. С. Колбасова, В. К. Матвейчука, В. В. Петрова, В. К. Попова, Т. Г. Пучинина, С. В. Разметаєв, А. Ю. Семьянова, В. П. Тихого, Ю. В. Трунцевського та ін.

Мета статті – на основі аналізу відповідних нормативно-правових актів та праць учених окреслити коло суб'єктів публічної адміністрації, які здійснюють адміністративно-правове регулювання в сфері тваринного світу.

Виклад основного матеріалу дослідження. Головним суб'єктом правового регулювання з системи органів виконавчої влади в сфері тваринного світу є Кабінет Міністрів України, він є вищий орган виконавчої влади. Відповідно до п. 3 ст. 2 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» даний орган забезпечує проведення бюджетної, фінансової, цінової, інвестиційної, у тому числі амортизаційної, податкової, структурно-галузевої політики; політики у сферах праці та зайнятості населення, соціального захисту, охорони здоров'я, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування [1].

Найбільша кількість суб'єктів правового регулювання тваринного світу відноситься до центральних органів виконавчої влади. Так, до таких суб'єктів, на нашу думку, слід віднести: Міністерство екології та природних ресурсів України; Держана екологічна інспекція України; Державне агентство рибного господарства України, Державне агентство лісового господарства України, Державне агентство екологічних інвестицій України.

Ключовим суб'єктом правового регулювання сферою тваринного світу є Міністерство екології та природних ресурсів України - центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України.

До компетенції Міністерства екології та природних ресурсів України у сфері раціонального використання, відтворення і охорони об'єктів тваринного і рослинного світу, біо- та ландшафтного різноманіття, формування, збереження та використання екологічної мережі та у межах своєї компетенції біологічної та генетичної безпеки, відтворення та охорони земель належить: забезпечує нормативно-правове регулювання з питань щодо: охорони, використання та відтворення тваринного і рослинного світу; ведення державних кадастрів тваринного і рослинного світу; ведення обліку тварин і рослин, у тому числі державного обліку мисливських тварин і рибних запасів, обсягів їх добування (збирання); застосування порядку встановлення лімітів використання диких тварин, віднесених до природних ресурсів загальнодержавного значення; спеціального використання диких тварин та інших об'єктів тваринного світу, віднесених до природних ресурсів загальнодержавного значення, у тому числі риби та інших водних живих ресурсів, а також рідкісних та таких, що перебувають під загрозою зникнення, видів тварин, для розведення у спеціально створених умовах, а також у науково-дослідних та інших цілях; використання диких тварин з метою отримання продуктів їх життєдіяльності; видачі дозволів на вилучення об'єктів тваринного світу в наукових, культурно-освітніх, виховних і естетичних цілях із природного середовища, на спеціальне використання природних рослинних ресурсів (крім лісових ресурсів); реєстрації та утримання диких тварин, які вилучені з природного середовища з метою надання їм допомоги; реалізації об'єктів тваринного світу, конфіскованих або безоплатно вилучених внаслідок порушення законодавства в частині ввезення в Україну та вивезення за її межі диких тварин та інших об'єктів тваринного світу; утримання і розведення диких тварин, які перебувають у стані неволі або в напіввільних умовах; регулювання заходів, необхідних для

скорочення чисельності тварин у випадках виникнення або загрози виникнення епізоотій та інших небезпечних ситуаціях; затвердження переліків дикорослих видів рослин, поширення і чисельність яких підлягають регулюванню; ввезення в Україну і вивезення за її межі об'єктів тваринного і рослинного світу, крім ГМО; ведення Червоної та Зеленої книг України; створення, поповнення, зберігання, використання, відчуження та державного обліку зоологічних і ботанічних колекцій, торгівлі ними, а також ввезення в Україну, пересилання та вивезення за її межі; затвердження переліків видів тварин, рослин та грибів, що заносяться до Червоної книги України, видів тварин, рослин та грибів, що виключені з Червоної книги України; обліку рідкісних і таких, що перебувають під загрозою зникнення, видів тваринного і рослинного світу, занесених до Червоної книги України; видачі дозволів на добування (збирання) видів тварин, рослин та грибів, занесених до Червоної книги України, форм клопотання та бланків дозволів на таке добування; охорони, використання і відтворення тварин, рослин та грибів, занесених до переліків, які не занесені до Червоної книги України, але мають особливу наукову та іншу цінність; оцінки ризику потенційного впливу ГМО на навколишнє природне середовище тощо [2].

Варто зазначити, що в структурі Міністерства екології та природних ресурсів України діє профільний структурний підрозділ - Департамент охорони природних ресурсів до складу якого входить відділ охорони тваринного світу.

До компетенції відділу охорони тваринного світу Міністерства екології та природних ресурсів України відноситься:

- 1) формування та реалізація державної політики у сфері раціонального використання, відтворення, охорони тваринного світу;
- 2) організація здійснення державного управління та регулювання у сфері раціонального використання, відтворення, охорони тваринного світу, збереження, відтворення і невиснажливого використання біологічного різноманіття;
- 3) забезпечення програмно-цільового використання бюджетних коштів, організація роботи щодо розроблення та координації реалізації державних програм щодо раціонального використання, відтворення, охорони тваринного світу;
- 4) здійснення дозвільно – погоджувальної діяльності щодо спеціального використання об'єктів тваринного світу;
- 5) організація та координація, у межах своїх повноважень, виконання зобов'язань України відповідно до чинних міжнародних договорів та протоколів до них, у сфері раціонального використання, відтворення, охорони тваринного світу.

Наступним суб'єктом правового регулювання є Державна екологічна інспекція України - центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра екології та природних ресурсів України.

Держекоінспекція України входить до системи органів виконавчої влади та утворюється для забезпечення реалізації державної політики із здійснення державного нагляду (контролю) у сфері охорони навколишнього природного середовища, раціонального використання, відтворення і охорони природних ресурсів.

Держекоінспекція України відповідно до покладених завдань:

- 1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України та подає їх Міністрові для погодження і внесення в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України;
- 2) здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням центральними органами виконавчої влади та їх територіальними органами, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування в частині здійснення делегованих їм повноважень органів виконавчої влади, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності і господарювання, громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, а також юридичними особами - нерезидентами законодавства про охорону, раціональне використання та відтворення тваринного світу щодо: використання об'єктів тваринного світу;
- 3) надає центральним органам виконавчої влади, їх територіальним органам, місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування приписи щодо зупинення дії чи анулювання в установленому законодавством порядку дозволів, ліцензій, сертифікатів, висновків, рішень, лімітів, квот, погоджень, свідоцтв на спеціальне використання природних ресурсів, викиди і скиди забруднюючих речовин у навколишнє природне середовище, розміщення відходів, поводження з небезпечними хімічними речовинами, транскордонне переміщення об'єктів рослинного і тваринного світу;
- 4) вносить у встановленому порядку центральним органам виконавчої влади, їх територіальним органам, місцевим органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування вимоги щодо приведення у відповідність із законодавством прийнятих ними рішень у сфері охорони навколишнього природного середовища, використання, відтворення та охорони природних ресурсів;
- 5) призначає громадських інспекторів з охорони довкілля та видає їм посвідчення, організовує їх роботу, надає їм методичну та практичну допомогу, вживає заходів до усунення виявлених недоліків і порушень в їх діяльності;

б) забезпечує інформування громадськості про реалізацію державної політики у відповідній сфері.

Держкоінспекція України здійснює свої повноваження безпосередньо та через свої територіальні органи в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, морські екологічні інспекції (Азовська, Азово-Чорноморська, Північно-Західного регіону Чорного моря) [3].

Наступним суб'єктом правового регулювання в сфері тваринного світу є Державне агентство лісового господарства України - центральний орган виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра аграрної політики та продовольства України, входить до системи центральних органів виконавчої влади і забезпечує реалізацію державної політики у сфері лісового та мисливського господарства.

Основними завданнями Держлісагентства України безпосередньо в сфері тваринного світу є: 1) внесення пропозицій щодо формування державної політики у сфері мисливського господарства; 2) реалізація державної політики у сфері мисливського господарства.

Держлісагентство України відповідно до покладених на нього завдань в сфері тваринного світу: 1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до його компетенції, розробляє пропозиції щодо вдосконалення законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, нормативно-правових актів Мінагрополітики України та в установленому порядку подає їх Міністрові; 2) вносить Міністрові пропозиції щодо загальнодержавних і регіональних (місцевих) програм з охорони, захисту, використання та відтворення мисливських тварин, розвитку мисливського господарства; 3) здійснює міжнародне співробітництво, бере участь у підготовці міжнародних договорів України, готує пропозиції щодо укладення, денонсації таких договорів, у межах своєї компетенції укладає міжнародні договори України, забезпечує виконання зобов'язань України за міжнародними договорами у сфері мисливського господарства; 4) організовує ведення мисливського впорядкування; 5) здійснює моніторинг мисливських тварин; 6) розробляє та подає на затвердження нормативи витрат на здійснення заходів щодо ведення мисливського господарства; 7) веде державний кадастр мисливських тварин, що перебувають на території України; 8) здійснює державний контроль за дотриманням законодавства в галузі мисливського господарства і полювання; 9) організовує роботу з укладання з користувачами мисливських угідь договорів про умови ведення мисливського господарства та здійснює контроль за виконанням цих договорів; 10) веде державний облік чисельності і добування мисливських тварин; 11) вносить пропозиції щодо вартості ліцензій на добування мисливських тварин, граничного рівня цін і тарифів на продукцію полювання, включаючи живу дичину; 12) вносить пропозиції щодо лімітів і норм використання мисливських тварин; 13) вносить пропозиції щодо розміру збору за видачу посвідчення мисливця, щорічної контрольної картки обліку добутої дичини, порушень правил полювання та їх дублікатів; 14) вносить пропозиції щодо такси для обчислення розміру відшкодування збитків, завданих внаслідок порушення законодавства в галузі мисливського господарства і полювання [4]. Так, наприклад, в Чернігівській області право ведення мисливського господарства загальною площею 2,7 млн. га надано 51 господарству області. В якості мисливських угідь використовувалося 86,0% земельного фонду області.

У 2012 р. мисливський фонд області налічував 5 видів копитних тварин, 13 видів хутрових звірів та 19 видів птахів. За останні 10 років поголів'я копитних мисливських тварин збільшилося на 44,0%, пернатої дичини – у 2 рази, а ось хутрових звірів – на 15,0% зменшилося. Водночас у мисливських господарствах не виявлено зубрів, яких у 2001 р. було 70. У лісах Чернігівщини в минулому році мешкало 488 оленів, 916 лосей, біля 4 тис. кабанів та 8 тис. козуль. Серед хутрових – майже 42 тис. зайців, 11 тис. ондатр, більше 5 тис. бобрів, 3 тис. лисиць, 2 тис. куниць. Пернаті представлені 294 тис. качок, 139 тис. лисок, 115 тис. куликів, 113 тис. перепілок, 8 тис. куріпок та іншими видами. Окремі мешканці мисливських угідь (борсуки та видри) занесені до Червоної книги України. Частка добутих копитних тварин у загальній кількості тих, які мешкають у мисливських угіддях, становила 6,0% (допустимий норматив добування становить до 10,0%), хутрових звірів – 10,0%, пернатої дичини – 9,0% (норматив добування – до 50,0%) [5].

Державне агентство рибного господарства України є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра аграрної політики та продовольства України.

Держрибагентство України входить до системи органів виконавчої влади та утворюється для реалізації державної політики у сфері рибного господарства та рибної промисловості, охорони, використання та відтворення водних живих ресурсів, регулювання рибальства, безпеки мореплавства суден флоту рибного господарства.

Держрибагентство України здійснює свої повноваження в установлених законодавством України випадках на території України, у виключній (морській) економічній зоні та на континентальному шельфі України, а також на території виключних економічних зон (у риболовних зонах) іноземних держав та у відкритих районах Світового океану, які знаходяться у сфері управління міжнародних організацій з управління рибальством, а також таких, що знаходяться поза межами будь-якої юрисдикції відповідно до міжнародних договорів України.

Держрибагентство України відповідно до покладених на нього завдань в сфері тваринного світу: 1) здійснює контроль за дотриманням правил використання об'єктів тваринного світу в частині водних живих ресурсів; 2) бере участь у веденні державного кадастру тваринного світу [6].

Розкриваючи повноваження та компетенцію суб'єктів правового регулювання в сфері тваринного світу необхідно зазначити про повноваження та компетенцію Державного агентства екологічних інвестицій України [7] - центрального органу виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра екології та природних ресурсів України, та входить до системи органів виконавчої влади і в межах компетенції забезпечує реалізацію державної політики у сфері регулювання негативного антропогенного впливу на зміну клімату та адаптації до його змін і виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та Кіотського протоколу до неї. Діяльність даного публічного органу в сфері тваринного світу полягає в реалізації державної політики у сфері регулювання негативного антропогенного впливу на зміну клімату та адаптації до його змін, а також внесення пропозицій щодо її формування.

Рада міністрів Автономної Республіки Крим є урядом Автономної Республіки Крим. Вона є вищим органом у системі органів виконавчої влади Автономної Республіки Крим. Одним з основних завдань Ради Міністрів Автономної республіки Крим є забезпечення реалізації на території Автономної Республіки Крим бюджетної, фінансової, цінової, інвестиційної та інноваційної політики України, політики у сферах праці та зайнятості населення, соціального захисту, захисту прав споживачів, охорони здоров'я, освіти, науки, культури, охорони навколишнього природного середовища, екологічної безпеки, природокористування та в інших сферах; участь у розробленні та виконанні державних програм, а також відповідно до загальнодержавних програм розроблення та забезпечення виконання програм Автономної Республіки Крим з питань соціально-економічного та культурного розвитку, раціонального природокористування, охорони навколишнього природного середовища.

До повноважень Ради міністрів Автономної Республіки Крим у сфері тваринного світу належать: забезпечення ведення обліку і проведення моніторингу лісів, об'єктів тваринного світу, в тому числі мисливських тварин, що перебувають у межах території Автономної Республіки Крим; встановлення порядку підготовки висновків про результати проведення оцінки матеріальної шкоди, заподіяної тваринному або рослинному світу внаслідок порушення законодавства [8].

Державна екологічна інспекція в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі є територіальним органом Державної екологічної інспекції України, який діє у складі Держекоінспекції України і їй підпорядковується. Голови місцевих державних адміністрацій координують діяльність Держекоінспекцій і сприяють їм у виконанні покладених на них завдань.

Повноваження Держекоінспекції поширюються на територію Автономної Республіки Крим, відповідної області, міст Києва та Севастополя, за винятком території та об'єктів, віднесених до зони діяльності морських екологічних інспекцій (Державна екологічна інспекція Північно-Західного регіону Чорного моря, Державна Азово-Чорноморська екологічна інспекція та Державна Азовська морська екологічна інспекція).

Основними завданнями Держекоінспекції є реалізація повноважень Держекоінспекції України у межах відповідної території.

Держекоінспекція відповідно до покладених на неї завдань:

1) узагальнює практику застосування законодавства з питань, що належать до її компетенції, готує та вносить в установленому порядку пропозиції до Держекоінспекції України щодо його вдосконалення.

2) здійснює державний нагляд (контроль) за додержанням територіальними органами центральних органів виконавчої влади, місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування в частині здійснення делегованих їм повноважень органів виконавчої влади, підприємствами, установами та організаціями незалежно від форми власності і господарювання, громадянами України, іноземцями та особами без громадянства, а також юридичними особами - нерезидентами вимог - законодавства про охорону, раціональне використання та відтворення тваринного світу щодо: використання об'єктів тваринного світу; регулювання чисельності диких тварин; використання і відтворення рідкісних та таких, що перебувають під загрозою зникнення, видів тварин, занесених до Червоної книги України; охорони тваринного світу на територіях та об'єктах природно-заповідного фонду України; охорони середовища перебування, шляхів міграції, переселення, акліматизації і схрещування диких тварин; ввезення в Україну і вивезення за її межі об'єктів тваринного світу; захисту диких тварин від жорстокого поводження; дотримання права державної власності на тваринний світ тощо [9].

Висновки. Отже, суб'єкти правового регулювання в сфері тваринного світу - це система державних та недержавних органів, які наділені державно-владними повноваженнями (або їм такі повноваження делеговані) та уповноважені застосовувати організаційні, економічні, правові заходи щодо охорони, використання, відновлення тваринного світу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Про Кабінет Міністрів України : Закону України від 07 жовтня 2010 №2591-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 9. Ст.58.
2. Про Положення про Міністерство екології та природних ресурсів України : затв. Указом Президента України від 13 квітня 2011 року №452/2011. Офіційний вісник України, 2011 р. № 29. Ст. 1258.
3. Про Положення про Державну екологічну інспекцію України : затв. Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 454/2011. URL: [http:// www.zakon.rada.gov.ua](http://www.zakon.rada.gov.ua).

4. Про Положення про Державне агентство лісових ресурсів України : затв. Указом Президента України від 13 квітня 2011 року N 458/2011. Офіційний вісник України, 2011 р. № 29. Ст. 1264.
5. Мисливське господарство Чернігівської області станом на кінець 2012 року. URL: <http://monitor.cn.ua/ua/economics/4816>
6. Про Державне агентство рибного господарства України : затв. Указом Президента України від 16 квітня 2011 року № 484/2011. URL: [http:// www.zakon.rada.gov.ua](http://www.zakon.rada.gov.ua).
7. Про Положення про Державне агентство екологічних інвестицій України : затв. Указом Президента України від 13 квітня 2011 року № 455/2011. URL: [http:// www.zakon.rada.gov.ua](http://www.zakon.rada.gov.ua).
8. Про Раду міністрів Автономної Республіки Крим : Закон України від 16 червня 2011 р. № 3530-VI. Відомості Верховної Ради України. 2011. № 11. Ст. 32.
9. Про затвердження положень про територіальні органи Держекоінспекції України : затв. Наказом Міністерства екології та природних ресурсів України від 4 листопада 2011 року № 429. URL: [http:// www.zakon.rada.gov.ua](http://www.zakon.rada.gov.ua).

REFERENCES:

1. Pro Kabinet Ministriv Ukrainy. (2010, October 7). [On the Cabinet of Ministers of Ukraine]. *Zakon Ukrainy №2591-VI. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. № 9. 58.* [in Ukrainian].
2. Pro Polozhennia pro Ministerstvo ekolohii ta pryrodnykh resursiv Ukrainy. (2011, April 13). [On the Regulation on the Ministry of Ecology and Natural Resources of Ukraine]. *zatv. Ukazom Prezydenta Ukrainy №452/2011. Ofitsiyni visnyk Ukrainy. № 29. 1258.* [in Ukrainian].
3. Pro Polozhennia pro Derzhavnu ekolohichnu inspektsiiu Ukrainy. (2011, April 13). [On the Regulations on the State Environmental Inspection of Ukraine]. *Zatv. Ukazom Prezydenta Ukrainy № 454/2011.* Retrieved from: [http:// www.zakon.rada.gov.ua](http://www.zakon.rada.gov.ua). [in Ukrainian].
4. Pro Polozhennia pro Derzhavne ahentstvo lisovykh resursiv Ukrainy. (2011, April 13). [On the Regulation on the State Agency of Forest Resources of Ukraine]. *Zatv. Ukazom Prezydenta Ukrainy N 458/2011. Ofitsiyni visnyk Ukrainy, № 29. 1264.* [in Ukrainian].
5. Myslyvske hospodarstvo Chernihivskoi oblasti stanom na kinets 2012 roku. [Hunting economy of Chernihiv region as of the end of 2012], Retrieved from: <http://monitor.cn.ua/ua/economics/4816> [in Ukrainian].
6. Pro Derzhavne ahentstvo rybnoho hospodarstva Ukrainy (2011, April 16). [On the State Fisheries Agency of Ukraine]. *Zatv. Ukazom Prezydenta Ukrainy № 484/2011.* Retrieved from: [http:// www.zakon.rada.gov.ua](http://www.zakon.rada.gov.ua). [in Ukrainian].
7. Pro Polozhennia pro Derzhavne ahentstvo ekolohichnykh investysii Ukrainy. (2011, April 13). [On the Regulations on the State Agency for Environmental Investments of Ukraine]. *Zatv. Ukazom Prezydenta Ukrainy № 455/2011.* Retrieved from: [http:// www.zakon.rada.gov.ua](http://www.zakon.rada.gov.ua). [in Ukrainian].
8. Pro Radu ministriv Avtonomnoi Respubliky Krym. [2011, June 16]. [On the Council of Ministers of the Autonomous Republic of Crimea]. *Zakon Ukrainy № 3530-VI. Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy. № 11. 32.* [in Ukrainian].
9. Pro zatverdzhennia polozhen pro terytorialni orhany Derzhkoinpektsii Ukrainy. (2011, November 4). [On the approval of provisions on territorial bodies of the State Inspectorate of Ukraine]. *Zatv. Nakazom Ministerstva ekolohii ta pryrodnykh resursiv Ukrainy № 429.* Retrieved from: [http:// www.zakon.rada.gov.ua](http://www.zakon.rada.gov.ua). [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 20.11.2022